

Ani štrajk nie je čiernobiely, každé A má svoje B

TÉMA | Zanedbaním previazania školstva a trhu práce narážame na limity.

Štrajk je právom zamestnanca. Každý môže vyjadriť svoj názor. Buď sám alebo prostredníctvom odborov či zamestnaneckých rád. Štrajk v našej najväčšej automobilke ma priviedol k viacerým poznaniam. Nechcem obhajovať ani jednu ani druhú stranu. Faktom však je, že zahraničný investor prišiel na Slovensko za určitých podmienok. A jednou z komparatívnych výhod našej krajiny bola aj technická pripravenosť zamestnancov a, čo si budeme navrávať, aj výška mzdy.

Zložitá minulosť

Ludí sme mali vždy šikovných. Avšak mzdy sú v porovnaní s automobilkami vo vyspelejšej západnej Európe niekde inde. Každé A má aj svoje B, nič nie je čiernobiely. A v tomto prípade sú tým B životné náklady v jednotlivých krajinách. A azda uznáte, že výdavky na život sú v Nemecku diametrálne odlišné než na Slovensku. Samozrejme, aj pre

nemeckých robotníkov by bolo výhodnejšie dostávať mzdu v Nemecku a mať životné náklady ako na Slovensku. To však, žiaľ, nie je možné.

Všetci si dobre pamätáme, akú náročnú a dlhú cestu sme museli prejsť, kým na Slovensko začali prichádzať prví zahraniční investori. V časech vlády Vladimíra Mečiara bolo ťažké presvedčiť firmy z iných štátov, aby podnikali u nás. Dôvodom bolo najmä zložitá politická, nejasné legislatívne a ekonomické prostredie. Preto súčasné vyjadrenia vládnych elít, ktoré jednoznačne držali stranu odborom, nepovažujem za príliš šťastné. Štát by nemal vstupovať do vzťahu súkromnej firmy a jej zamestnancov. Mal by ovplyvňovať iba to, na čo má vplyv. Ako by politici reagovali na štrajk zdravotných sestier a učiteľov, ktorí by chceli platy ako ich nemecké kolegyně a kolegovia? Odpoveď zrejme poznáte...

Mzdové ohodnotenie je zmluvná dohoda zamestnanca a za-

Imrich Béreš

predseda Predstavenstva
Prvej stavebnej sporiteľne

“

V minulosti sa veľmi zanedbal systematický prístup k potrebám trhu, na čo začneme o chvíľu doplácať nedostatkom kvalifikovaných odborníkov.

mestnávateľa. Paušalizovať a dávať za vzor štrajky, nepovažujem za rozumné. Nechajme firmy, nech sa vyrovnajú so svojou produkciou, výrobou a mzdovými nákladmi. Napokon, každý má právo voľby. A platí to aj pri výbere práce.

Trh práce sa saturuje

Čaká nás obdobie, keď nezamestnanosť narazí na hranicu 5 percent, čo prakticky znamená, že firmy už na trhu práce nenájdu voľné sily. V spomínanej skupine sú totiž väčšinou nezamestnaní, ktorí nemajú záujem o prácu. V minulosti sa veľmi zanedbal systematický prístup k potrebám trhu, na čo začneme o chvíľu doplácať nedostatkom kvalifikovaných odborníkov, napríklad v oblasti IT či strojárstva. A na druhej strane máme veľký prebytok absolventov humanitných smerov, ktorí sa nevedia uplatniť. Všetko so všetkým súvisí. A práve toto by mal koncepčne a dlhodobo riešiť štát, nemyslíte?